

[Hagbart Berg.]

nemføre de Opgaver, som Programtalen har været Udtryk for.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne have Lov at rette et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, et Spørgsmaal af lokal Karakter. Jeg takker for, at der er opført en Bevilling til Sikring af Høfderne paa den sydlige Side af Thyborøn, men jeg havde bestemt ventet, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag havde været en Bevilling til Høfdebygning ved Bovbjerg, og jeg beder den højtærede Minister give mig Oplysning om, om en saadan Bevilling kan ventes ved Finanslovens anden Behandling. Ligeledes havde jeg haabet, at man havde imødekommet et Andragende fra Fiskerne i Thyborøn om en Udvidelse af Thyborøn Fiskerihavn, et Andragende, der har faaet Tilslutning fra mange Sider. I alt Fald ønsker jeg gerne at vide, hvorledes den højtærede Minister for offentlige Arbejder ser paa disse to Spørgsmaal, der har stor Betydning for Befolkningen derovre.

Staaning: Jeg beder det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg undskylde, at jeg ikke helt kan deltage i den Beundring og Lobhudling, som han brugte det første Kvarter af sin Tale til. Jeg beder derfor det ærede Medlem, selv om jeg derved løber Fare for at blive sammenlignet med en sur Agurk, undskylde, at jeg ikke kan andet end være uenig med ham paa nogle Punkter.

Det var en Nyhed for mig at høre det ærede Medlem sige, at den socialdemokratiske Finansminister Bramsnæs var en forstandig Mand, der fejede alle dyre socialistiske Forslag ned af Bordet, for jeg har ellers hørt adskillige Gange, at den socialdemokratiske Regering vadede i Milliontilbud, vadede i Tilbud om store Milliontilskud, som slet ikke havde nogen Ende; men nu faar vi altsaa at vide af det ærede Medlem, Venstres ærede Ordfører her, at disse Paastande, disse Udtalelser har været noget rent Venstredemagogi, som Venstres Presse har øvet i svundne Tider. Jeg takker det ærede Medlem for den Tilstaaelse, han paa dette Punkt har givet i Dag. Det ærede Medlem taler om det fæle, det maa være for nogle, at skulle æde deres egne Ord. Jeg tror, det maa være endnu værre, naar nogle skal æde deres eget Spy, og jeg kender visse Folk, der maa gøre det en Gang imellem.

Dernæst maa jeg sige, at det var i og

for sig interessant at høre Venstres ærede Ordfører, thi bortset fra den Lobhudling af Finansministeren, som tog et Kvarter, var hele hans Tale i øvrigt en Omtale af den socialdemokratiske Regering, som virkede for 3—4 Aar siden, en Gennemgang af dens gode og onde Gerninger og en Række Fantasier over Landstingsvalget, som alt sammen byggede paa den halve Del af Landet — den anden Halvdel lod det ærede Medlem ganske ude af Betragtning —, og saa i øvrigt nogle Fantasier over Socialdemokratiet's formentlige Kærlighed til eller Broderskab med Kapitalismen her i Landet. Jeg synes, det er interessant, at naar Venstres Ordfører har en Lejlighed som her til at vise os alle Venstres gode Gerninger og illustrere for os, hvad det er, Venstre nu gaar ind til i denne tredie Rigsdagssamling, saa foretrækker han at tale om en forlængst af-død socialdemokratisk Regering og om nogle Fantasterier, som intet har med Virkeligheden at gøre.

I den Valgkamp, som ogsaa det ærede Medlem omtalte, og som fandt Sted for nylig, talte man meget om den Nedskaering, der skulde fortsættes. Man talte en hel Del om Formindskelse af Statens Budgetter, som skulde finde Sted, og hvorved den hele Statsøkonomi vilde komme ned i et ganske anderledes beskedent Omfang end det, vi nu er kommet til, og vi, der paa-hørte disse Udtalelser, vidste jo, fordi vi har en vis kritisk Sans, at det var Talemaader. Vi vidste, at under den nuværende Finansminister vil Skatterne paa den almindelige Befolkning stige, og Gælden vil stige, og Kassen vil blive tømt, og samtidig ved vi, at Fattigfolk, saa vidt det er muligt, vil blive skaaret endnu længere ned. Og nu har den højtærede Finansminister jo forelagt Beviset. Alle de smukke Ord, som den ærede Ordfører for Venstre fremsatte, betyder intet ved Siden af Kendsgerningen, selve det Finanslovsforslag, som nu foreligger fra den højtærede Finansminister. Vor Skepsis er anerkendt som berettiget ved selve Statsregnskabet og Finanslovsforslaget.

Jeg maa erkende, at Venstre har særlige Evner paa Reklamens Omraade. Det er sjældent, et bebudet Resultat af et Finansaar er blevet omtalt i saa højstemte Vendinger, som det er sket dels i Dag, dels for nogle Dage siden i Venstres Presse. Den højtærede Finansminister angav jo for øvrigt ogsaa selv Tonen, Bekymringen var strøget af hans Tone, det var gode Udsigter alt sammen, og i Venstrepressen